

Maailma muuttuu, mutta miksi ihmiset eivät?

Maailma muuttuu, mutta miksi ihmiset eivät?

Nimimerkki Se erilainen tyttö

Ikä 14

Mun tarinani kertoo kiusaamisesta ja sen aiheuttamasta masennuksesta. Mua on kiusattu niin kauan kuin muistan, mutta parhaiten muista viidennen ja kuudennen luokan kiusaamiset. Viidennellä mun luokan muut tytöt kiusas mua, koska olin ainoa joka ei ollut uskovainen. Ne haukkui mua mun selän takana ja kerto musta valheita kaikille kenet ne tunsivat. Mulla ei ollut yhtään kavereita sen takia. Sitä jatkui koko sen vuoden, kunnes keväällä jotain vaan raksautti mun päähän ja mä kerroin siitä mun opettajalle. No, niille pidettiin puhuttelua ja se loppu siihen, mut en mä koskaan oo voinu sen jälkeen enään luottaa niihin. En edelleenkään.

Kesä tuli ja meni. Kuudes luokka alkoi, samoin mun painajainen. Mun luokalla oli ja on edelleen yks poika, sanotaan vaikka et Markus (nimi keksitty). Se rupes haukkua mua koulussa ja kun sain whatsappin niin sielläkin. Mä pelkäsin kaikkea koulua, nettiä, whatsappia kaikkia paikkoja jossa mua voitiin kiusata. "Vitun kehäri", "saatanan luominaama", "näytät ihan virtahevon perseeltä", "vitun läski". Syksyn kestin hampaita purren ja itkua pidätellen.

Keväällä sain masennuksen, jota kukaan ei kuitenkaan tajunnut. En edes kertonut mun uudelle ystäväellenikään. Se paheni koko ajan, ja jossain välissä huomasi ajattelevani "jos nyt tästä hyppäisin tuon auton alle, niin tämä kaikki loppuisi". En kertonut kiusaamisestani kenellekkään aikuiselle. Pian tilanne oli se, että melkein kaikki luokkani pojat haukkuivat mua. Elämäni oli yhtä helvettiä silloin. Lopulta paras ystäväni pakotti minut kertomaan siitä äidilleni joka kertoi siitä opettajalleni. Tehtiin puhuttelua, no eipä se paljon auttanut. Opettaja sanoi että kiusaaminen oli mun oma vika, kun en suostunut siihen muottiin mihin Markus halusi minut pakottaa.

Kun vaihdoin ylä-asteelle, Markus tuli samaan luokkaan. Ja kiusaaminen alkoi taas, mutta se oli nyt uhkailua ja kiristämistä. Uhkailu jatkui muutaman kuukauden enkä tiennyt enään mitä mun pitäisi tehdä. Pelkäsin että luokanvalvojani sanoisi samaa kuin ala-asteen opettajani. Enkä kertonut siitä heti, vaan jälleen kerran ystäväni rohkaisemana äidilleni joka kertoi siitä Markuksen vanhemmille. Seuraavana päivänä mua pelotti mennä kouluun koska pelkäsin hänen reaktioaan. Kaikki helpottui sen jälkeen, mutta en edelleenkään luota Markukseen. Koska en ole saanut tietää minkä takia he ottivat juuri minut heidän silmätikukseen.

Nyt olen saanut uusia kavereita ja tulen jo toimeen osan kiusaajistani kanssa.

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2016/maailma-muuttuu-mutta-miksi-ihmiset-eivat>